

Psáno SRDCEM

NA SLOVANCE

náš školní časopis

číslo: 4 ročník: 2019/20 datum vydání: 20. 12. 2019

Vánoce – už jsou zase tady. Čas napjatého očekávání, čas příprav a čas setkávání. Čas, kdy se patří se zastavit, rozhlédnout, podat ruku, usmát se. Čas, kdy si lidé říkají, že je jim spolu dobře a mají se rádi. Čas světel, vůně a lásky.

(Ano, já vím, milé kolegyně – čas, kdy děti neposedí, jediné, co spočítají, jsou chybějící dny do Štědrého dne a hrozně, ale hrozně zlobí☺)

Už přichází, už se blíží. Stromeček svítí, svíčky voní. Ježíšek už může přijít. Ať Vám všem přinese to, po čem toužíte nejvíc, a jste srdcem tam, kde to máte rádi.

Krásné Vánoce♥

Hana Broulíková

Vánoční nálada v našich třídách

Co si děti přejí najít pod stromečkem?

Co si přejí paní učitelky? Zeptali jsme se.

Co si přejí děti? Křečka, drona, tablet, kotě, barbie, plyšáky...

Co si přejí paní učitelky?
Zdraví, štěstí, usměvavé děti,
být spolu a stříbrný prstýnek 😊

2.A

1.A

2.B

5.C

5.B

3.C

4.C

4.B

4.A

Mikuláš ztratil plášť....

... potkat takového čerta, ztratím se nejrady sama někde hodně daleko ☺

...ani paní učitelka Tanderová nevypadá zrovna uvolněně. A to byla celý rok moc hodná.

Zpívání u vánočního stroměčku

17.12., náměstí T.G.M v České Lípě

Zpívání u vánočního stroměčku se stalo milou tradicí.

Vánoční atmosféra pohltí i ty největší škarohlídy, vánoční koledy rozezní malebné náměstí, vůně svařeného vína a opékaných klobás pomáhá dokreslit nezapomenutelnou atmosféru. Každý rok je to stejně a současně každý rok je to jiné a dojemné. Paní učitelka Iva Scharfová nacvičila s dětmi naší školy vánoční zpívání v duchu nejen vánočním, ale hlavně ve jménu lásky, pokory a obdarování. Děti nás obdarovaly – a bylo to překrásné.

Děkujeme paní učitelko, děkujeme děti.

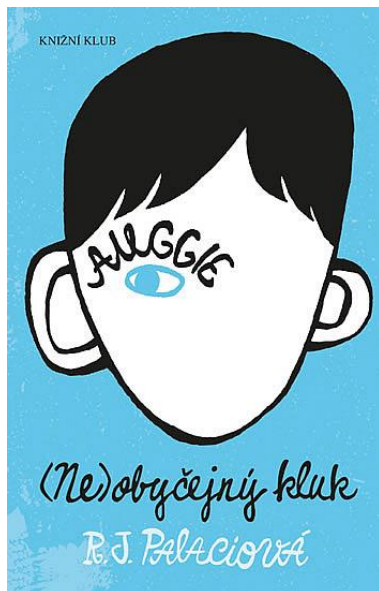

Knížka měsíce prosince

Neobyčejný kluk

Je strašně jednoduché být k někomu laskavý. Není na tom nic těžkého. Když je třeba, stačí dodat slovíčko odvahy, projevit přátelské gesto, na někoho se mile usmát.

Příběh je o chlapci Augustovi Pulmannovi, který se narodil se zdeformovaným obličejem. Tohle spolu máme společné. Já jsem se narodila s obličejovým

rozštěpem a také chodím do páté třídy jako on. Vím, že pro něj bylo těžké jít do školy, když má obličej jiný než ostatní. Říkali mu „zrůda“, smáli se mu, štítili se ho dotknout. Ze začátku s ním nechtěl nikdo kamarádit, někteří se s ním bavili spíše ze soucitu. August je svým chováním přesvědčil, že je normální a milý kluk, že je vtipný, spolehlivý a kamarádský. Že je prostě super!

„Správně vidíme je srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“

Maminka mu říkala, že je její zázrak a on tomu moc nerozuměl. Moje maminka mi to říká také. Že je to dar, že mě má. Také jsem se setkala s tím, že někteří lidé na můj obličej reagovali divně, ale nemůžu s tím nic udělat. Tohle jsem já. Stejně jako August jsem si našla opravdové přátele a jsem na světě šťastná.

„Každému na světě by se mělo jednou za život dostat ovací vestoje, protože my všichni jsme vítězi.“ (August)

Kája Broulíková 5.A

Film měsíce prosince

NOBYČEJNÝ KLUK

Ten příběh musíte milovat...

„Když civí, ať civí. Narodil ses, abys vyčníval.“

„Rvačka nic neomlouvá, ale dobrého přítele je třeba bránit.“

„Kterej zločinec vymyslel vybíjenou?“

„Tobě se tvůj obličej někdy nelíbí, ale já ho miluju. Je to obličej mého syna.“

„Velký je ten, kdo inspiruje co nejvíce lidských srdcí“

Projektový den s Neobyčejným klukem

Měli bychom si vytvořit nové životní krédo...Snažit se být o trochu laskavější, než je třeba.

Kdo je obyčejný a kdo neobyčejný? Je neobyčejný člověk jiný? Horší? Divný? Mají lidé s viditelnou jinakostí šanci prožít šťastný plnohodnotný život mezi svými kamarády, spolužáky, spolupracovníky? Umíme je přijmout tak, aby se necítili trapně? Jsme dostatečně empatictí? A jsme natolik dobří učitelé, abychom to dokázali naučit i naše děti...?

V našich třídách věnujeme tématu přijetí lidí s jinakostí, znevýhodněním nebo handicapem mnoho prostoru v rámci běžné výuky i během výuky etické výchovy. Je to jeden z pilířů, který činí naši školu výjimečnou. Možná se zdá, že vědomosti a znalosti jsou tím nejdůležitějším, co má škola dětem poskytnout v hojné míře, ale já si to nemyslím. Jako maminka dívky s rozštěpem obličeje vidím v životě mnohem důležitější hodnoty, které si dítě jinde, než v dětském kolektivu, těžko osvojí. I když je proces tohoto osvojování dlouhý a někdy přináší zklamání a smutek, je důležité, aby jím děti prošly a vzájemně účt se ve škole učily. Často slýchám, že děti jsou zlé a kruté. Nesouhlasím s tím. Děti odrážejí naše životní postoje a jsou upřímné a spontánní. Jak tuto upřímnost zvládnout tak, aby neublížila, je těžký úkol pro nás všechny, kteří děti vychováváme a učíme.

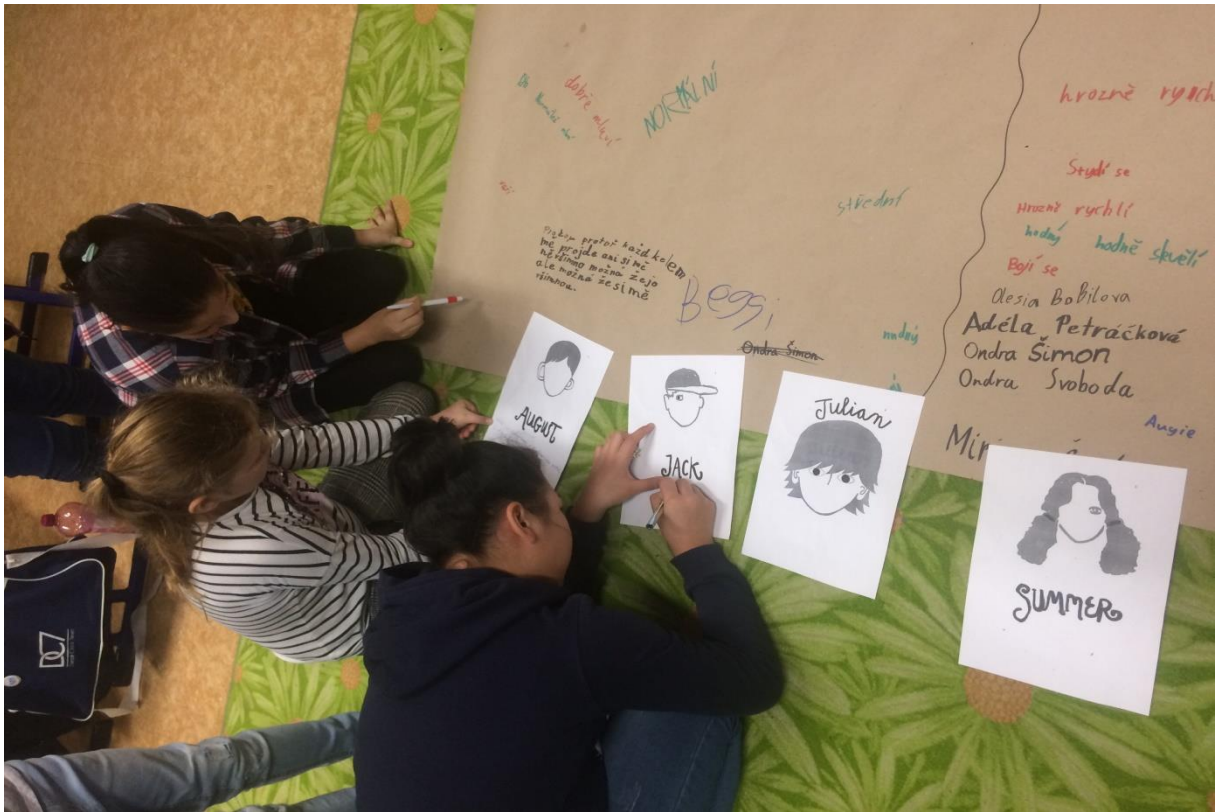
„Když si můžeš zvolit mezi laskavostí a pravdomluvností, buď laskavý.“

Jsem šťastná, že moje neobyčejná holčička je zde, na Slovance a u té nejhodnější paní učitelky.

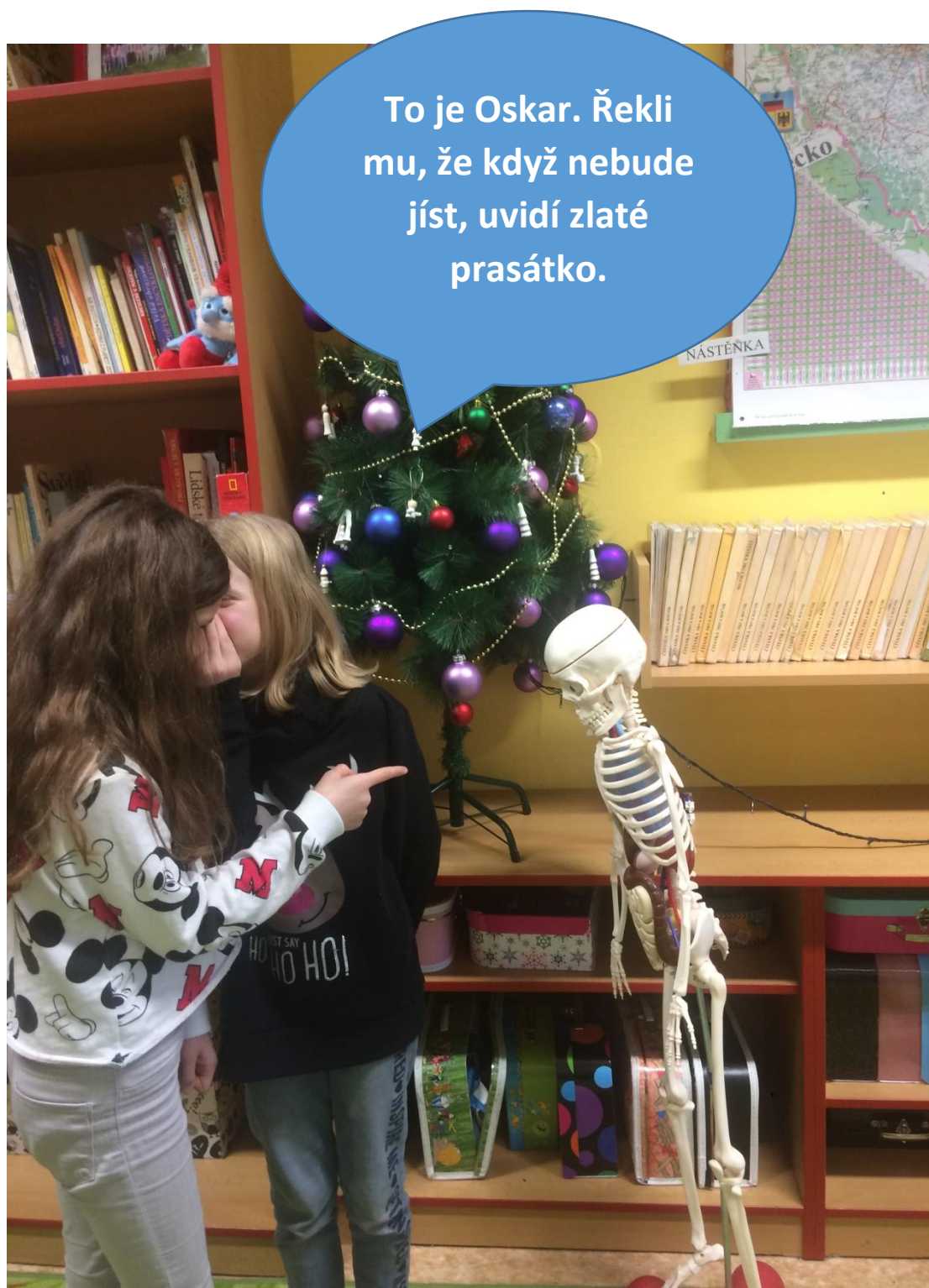
Díky Blaničko.

A teď už ukázky z projektového dne:

A na závěr – smějeme se s Oskarem!

To je Oskar. Řekli
mu, že když nebude
jíst, uvidí zlaté
prasátko.

Veselé Vánoce a na viděnou v novém roce 😊

